

er ikke givet Regler om dette Forhold, men det synes dog at være paatrængende nødvendigt, at der bliver tilvejebragt rimelige og fornuftige Regler i saa Henseende.

Jeg vil gerne, da jeg har Ordet, tillade mig at minde om, at jeg under Sagens 1ste Behandling i Foraaret fremhævede en mærkelig Bestemmelse i § 7 om, at Indtægten af en fast Ejendom ikke kan fastsættes til mindre end 4 pCt. af det Beløb, som Ejeren maa antages at have indestaaende i Ejendommen. Det blev allerede den Gang baade af mig og af andre Medlemmer udtalt, at det var en uretfærdig Bestemmelse, navnlig overfor Købstæderne, idet der i disse meget hyppigt staar mange Lejligheder ledige. Denne Uretfærdighed er ogsaa bleven bemærket af Købstadgrundejerne, og paa disses forskellige Fællesdelegeretmøder i Sommerens Løb er der i en Resolution affattet en meget bestemt Protest mod, at denne Bestemmelse optages i Loven, og der er udtalt Forventning om, at den i hvert Fald maatte blive ændret saaledes, at der dog i det mindste kunde fradrages paaviseligt Tab paa Grund af ledige Lejligheder eller af andre Grunde. Jeg haaber, at der vil blive foretaget en Ændring paa dette Punkt, saa vel som i de foregaaende Regler om Erhvervsskat, med Hensyn til hvilke Ligningskommissionernes Fællesmøde har paavist det ganske urimelige i, at Erhvervsskatten skulde beregnes, saaledes som det her var foreslaaet.

Der kunde, som sagt, være andre Punkter at omtale, men jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger, idet jeg dog til Slutning skal udtale min fulde Tilslutning til de Betragtninger og Argumenter, som det ærede 7de Medlem for 6te Kreds (Pagh) fremsatte med Hensyn til Statstilskuddet til Kommunerne. Det forekommer mig, at det vilde være et eklatant Brud paa de Forudsætninger, der raadede for Skattelovens Tilvejebringelse i 1903 med Hensyn til Støtte til Kommunerne i Anledning af de mange forskellige Byrder, der haade ved disse Skattelove og andre Love ere paalagte Kommunerne, om man vilde slaa en Streg over dette Tilskud. Som af det ærede Medlem oplyst, spiller det en ikke saa lille Rolle for mange Kommuner, og jeg haaber derfor, at der ved en Ændring i § 34 bliver taget Hensyn til det Billighedskrav, Kommunerne have paa at beholde Statstilskuddet.

la Cour: Jeg kan i alt slutte mig til den sidste ærede Talers Bemærkninger til Bestemmelsen i § 7 om, at en

Ejendoms Skat ikke kan ansættes til et mindre Beløb end 4 pCt. af den i Ejendommen indestaaende Kapital. Det er absolut galt at gøre det. Den ærede sidste Taler har urgeret det for Købstædernes Vedkommende og henvist til de mange tomme Lejligheder. Jeg vil paa Landbrugets Vegne paatale denne Bestemmelse. Der er noget, som hedder frugtbare og ufrugtbare Aar. Vi vide fra vor Bibel, at de ufrugtbare Aar rigelig sluge den Indtægt, de frugtbare Aar have givet. Landmændene maa ofte i de ufrugtbare Aar leve af den Formue, de have erhvervet eller opsparet i de frugtbare Aar. Man kan derfor ikke sige: Vær saa artig, svar en Skat af 4 pCt. af den Formue, som indestaar i Ejendommen, thi vedkommende har maaske ikke haft en saa stor Indtægt, maaske han ingen Indtægt har haft, endog Tab. Nu staar der ganske vist senere i Lovforslaget, at hvis Ejendommen ikke har indbragt det, kan den ikke komme ind under Indkomstkildebeskatning. Men Indkomstkildebeskatningen have vi jo i den eksisterende Lov, og vi maa nok spørge, om denne Beskatning er fornuftig. Det er en Sammenblanding af Indkomstskat og Indkomstkildeskate. Det er ikke den rene Kildeskate, som Scharling foreslog. Han betydede, at der var Erhverv, hvis Indtægter vare vanskelige at udfinde, da de arbejde eller burde arbejde i nøje Kontakt med Grundværdien, hvorfor en fælles Beskatning maatte finde Sted. Til disse Erhverv hørte Landbruget. Vil man derfor have ren Indkomst af Landbruget som foreslaaet, saa er dette Erhverv ikke anderledes stillet end andre Erhverv, der intet Skattetilleg faar. Derfor blev i det Scharling'ske Lovforslag baade Kapital og Landbrug sat til Indkomstkildeskate, men saa havde de ingen Indkomstskate. Her blive begge Dele slaaede sammen. Men er Landbruget ikke ligesaa godt et Erhverv som Handel, Haandværk og Fiskeri? Ganske vist skal Landbruget have en Ejendom at arbejde paa, men de andre skulle jo have Driftskapital, de skulle have Skibe, Fiskegarn, Haandværksredskaber o. s. v. for at udføre deres Virksomhed. Jeg kan ikke se rettere, end at Landbruget er en Næringsvej ligesaa godt som de andre og derfor ikke behøver at faa et Mertillæg paa sin Indtægt. I det hele taget synes jeg, at man med Indkomstkilden er kommet galt paa Vej. En Pensionist skal svare Ekstraskate, fordi han i sin Tid har anbragt en Kapital eller en Del af sin Løn, som han nu først kommer til at nyde godt af. Jeg synes, det er aldeles